

que caritat
 es lo que que ben sembrat
 produheix la millor esquila.

La Caritat.

Noble matrona - del cel devalla
 magestuosa - creuha l'espai;
 la terra petja - y al seu pas s'obren
 fons de ternura - pels cors nafrats.
 Sempre amagantse - travessa boscos,
 plans y montanyas, - turons y valles,
 pobles y vilas, - closas y prades,
 termes y masos, - camps y ciutats.
 Per tot hont passa, - fins al cel pujam
 himnes de gracias - en dolços cant;
 per tot hont passa - los dolcs mitiga
 rastre benefici - deixant al pas.
 Cobreis sas formas - bundis ropatge,
 ningú sol veurer - son bell semblant,
 pus tant modesta - com bondadosa,
 recata l'rostro - cuand lo bé fa.

Ella no busca - regias moradas,
no se sol veurer - en richs palaus,
son lloch son sempre - miseras gòlfas,
pobres cabanyas, - sants hospitals.
Campes de batalla - també recorra,
d'ols consol porta - per totes parts
y may pregunta - d'hont son los naufrechs?
pus que per ella - tots son germans.
Son predilectes - per la matròna,
tots los qui plorent - per son trist fat;
las tristes viudas, - los tendres òrfens
sols en la terra - pobres infants!
May a sos pasos - troba frontèras,
per tot iròpiera, - sa patria es gran.
Per tot ès mare - pels que pateixen
que es sa familia, - la humanitat.

.....
Qui ès la matròna - que ab tal recato
fuig de las gracias - tant bé semblant...?
Qui ès eixa santa? - Com s'anomena...?
Es... imitèrrita - La Ueritat.